

hedsvæsenets Patientklagenævn har udtalt vedrørende den pågældendes virksomhedsudøvelse. I disse situationer kan der være tale om, at embedslægeinstitution ønsker at se sundhedspersonens journalmateriale eller få en skriftlig redegørelse vedrørende visse forhold om den pågældendes faglige virksomhed, f.eks. rutiner for hygiejne el. lign.

Karakteren af de oplysninger, der kan afkræves i medfør af henholdsvis forslaget § 4, stk. 2, som led i Sundhedsstyrelsens almindelige tilsyn og efter § 5a, stk. 1, vil ikke nødvendigvis være af forskellig art, men det vil baggrunden for, at de kræves være. I forbindelse med at sundhedspersonen kontaktes af embedslægeinstitutionen, vil vedkommende altid blive oplyst om baggrunden for henvendelsen, herunder om der er tale om en sag efter § 4 eller en sag efter § 5 a. Dette har også betydning for, hvilke sanktioner der kan iværksættes, såfremt sundhedspersonen ikke efterlever oplysningspligten.

Sundhedsstyrelsen kan i yderste konsekvens sanktionere, at sundhedspersoner ikke afgiver de oplysninger, som er nødvendige for tilsynets gennemførelse til brug for en vurdering af en sag om faglig kompetence efter stk. 2-3, jf. § 5a, stk. 5, nemlig ved at indstille til sundhedsministeren, at autorisationen fratages den pågældende. I disse situationer, hvor der enten er tale om begrundet mistanke om fare for andre mennesker på grund af udvist grov forsømmelighed eller udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig adfærd, findes det ikke tilstrækkeligt, at sundhedspersonen ved manglende efterlevelse af tilsynsmyndighedernes krav om afgivelse af oplysninger kan idømmes bøde ved domstolene og således uhindret fortsætte sin virksomhed.

§ 5a, stk. 2, svarer til den gældende bestemmelse i centralstyrelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Efter bestemmelsen kan en autoriseret sundhedsperson fratages autorisationen, såfremt udøveren må antages at være til fare for andre mennesker på grund af udvist grov forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet.

Med henblik på at give tilsynsmyndighederne mulighed for at regulere konkret faglig inkompetent adfærd hos den enkelte sundhedsperson foreslås det endvidere i § 5 a, stk. 3, at såfremt en autoriseret sundhedsperson har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, kan Sundhedsstyrelsen enten påbyde den pågældende at ændre sin virksomhed eller indstille til sundhedsministeren, at vedkommende sundhedsperson skal afholde sig fra udøve sin virksomhed delvist.

I de situationer, hvor Sundhedsstyrelsen påbyder en sundhedsperson at ændre sin faglige virksomhed, jf.

forslagets § 5a, stk. 3, 1. pkt., er der ikke tale om, at den pågældende sundhedsperson får indskrænket sine muligheder for at udøve sin virksomhed, men styrelsen kan opstille påbud, der skal rette op på en konstateret kritisabel faglig virksomhed. Bliver Sundhedsstyrelsen f.eks. gennem sit kendskab til Sundhedsvæsenets Patientklagenævns afgørelser bekendt med, at en person har modtaget kritiske udtalelser fra nævnet, vil Sundhedsstyrelsen efter forslaget kunne påbyde vedkommende at ændre sin virksomhedsudøvelse. Påbudene vil typisk vedrøre journalføring, information til patienterne eller efterlevelse af sædvanlige faglige normer. Sundhedsstyrelsen vil således fremover kunne opstille helt konkrete krav til en sundhedspersons fremtidige virksomhed. Et påbud efter § 5a, stk. 3, 1. pkt., kan gælde ubegrænset, f.eks. således at sundhedspersonen får påbud om at overholde gældende lovgivning om journalføring. Påbudet kan endvidere i skærpede situationer tidsbegrænses eller gælde indtil videre, dvs. indtil forholdene er bragt i orden, f.eks. ved at sundhedspersonen har udarbejdet sine patientjournaler i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens påbud. Påbudet skal have relation til den kritisable virksomhed og stå i et rimeligt forhold hertil.

Efter § 5a, stk. 3, 2. pkt., vil Sundhedsstyrelsen i de situationer, hvor et påbud om at ændre virksomheden ikke findes tilstrækkeligt til at rette op på en alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed kunne indstille til sundhedsministeren, at vedkommendes virksomhedsområde indskrænkes delvist. F.eks. vil det kunne blive pålagt en læge at afholde sig fra at køre lægevagt, at udføre visse kirurgiske indgreb m.v., ligesom en indskrænkning af virksomhedsområdet kan indebære, at en sundhedsperson ikke må virke som selvstændig, men skal arbejde under en anden sundhedspersons vejledning, jf. bemærkningerne til bestemmelsen.

Da der i disse situationer er tale om et væsentligt indgreb i sundhedspersonens erhvervsudøvelse, vil sager om indskrænkning af virksomhedsområdet følge de almindelige regler om autorisationsfratagelse i centralstyrelseslovens §§ 6-11. Det indebærer, at medmindre en sundhedsperson tilkendegiver, at vedkommende ønsker sagen afgjort administrativt af sundhedsministeren, skal sundhedsministeren indbringe sagen for domstolene.

De materielle kriterier i sager om manglende faglig kompetence bliver således ændret i forhold til de gældende regler. Udover at en sundhedsperson som hidtil kan fratages autorisationen, såfremt udøveren må antages at være til fare for andre mennesker på grund af udvist grov forsømmelighed, vil det fremover være